

rejst tvivl om det. Det er der ikke i Danmarks tilfælde; der er ikke med de domme, der er faldet, rejst tvivl om dansk konfliktret. Vi kan jo ikke sige, at det ikke kommer, men der er ikke med de domme, der er faldet, rejst tvivl om konfliktretten. Derfor synes jeg da, det er rimeligt at vente på, at der nu kommer et udredningsarbejde, der udreder, hvad det her betyder af nationale lovgivningsinitiativer, og hvad det betyder af initiativer med hensyn til EU.

Kl. 14:26

Formanden:

Hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 14:26

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes jo, der er et eller andet i hr. Kim Mortensens argumentation, som ikke holder, og det kan muligvis skyldes, at han ikke har læst de ikke 1000, men 500 spørgsmål og svar, som blev stillet i forbindelse med ratifikationen af Lissabontraktaten. For hvordan kan man på den ene side fastholde, at det her ikke har nogen som helst sammenhæng med Lissabontraktaten, og på den anden side sige, at man overhovedet ikke ved noget og derfor skal afvente en eller en ekspertkommission, der kommer med en vurdering? Hvordan kan man på den ene side vide og på den anden side ikke vide? Det er vel et af de få steder i tilværelsen, hvor man trods alt må vælge; enten ved man, eller også ved man ikke.

Hvis man så vælger, at man ikke ved, og at man derfor må vente på at vide – altså vente på en kommission – ville det vel være meget logisk, at man så udkød beslutningerne om det, man ikke ved, til efter det tidspunkt, hvor man rent faktisk ved noget, eller sagt på et lidt mere jævnt dansk: at man venter med at træffe beslutning om Lissabontraktaten, indtil det også for hr. Kim Mortensen står klart, om at Lissabontraktaten har nogen betydning for de her domme.

Kl. 14:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:27

Kim Mortensen (S):

Nu må spørgeren jo vide, hvor mange spørgsmål der er stillet, eftersom Dansk Folkepartis ordfører jo har stillet en væsentlig del af dem selv.

Jeg vil godt have lov til at gentage, at vi ikke deltager i det spil mod EU, som Dansk Folkeparti bl.a. har i gang, hvor Lissabontraktaten bruges som gidsel. Vi deltager i et stykke seriøst politisk

arbejde punkt 1) med at få ratificeret Lissabontraktaten her i Folketinget og punkt 2) med at få udredt, hvilke konsekvenser de domme, der nu er faldet i arbejdsmarkedsspørgsmålet ved EF-Domstolen, har for Danmark, for dansk lovgivning og for initiativer, der skal tages vedrørende EU – ligesom vi vil gøre ved alle mulige andre domme, der rejser tvivl om dansk ret og vores måde at organisere os på i Danmark.

Kl. 14:28

Formanden:

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:28

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg nærer overhovedet ikke nogen tvivl om, at Socialdemokraterne ikke vil deltage i det politiske spil, det er jo sådan set bare status quo på så mange andre områder også.

Men det ændrer jo dog ikke på, at det er besynderligt, når hr. Kim Mortensen på den ene side kan sige, at man ikke ved, hvilken betydning disse domme har for dansk ret, for Lissabontraktaten, for EU-retten, for folkeretten, og hvad ved jeg, og på den anden side kan sige, at vi derfor bare skal ratificere Lissabontraktaten. Altså, hvordan kan man på den ene side sige, at man ikke aner, hvilke konsekvenser det her har, og på den anden side sige, at vi i al den uvidenhed, som man går og roser sig af at have, så alligevel bare skal fortsætte?

Det logiske ville da være at lade den tvivl, som hr. Kim Mortensen netop maner frem, føre til, at man afventer en ratifikation – altså lader tvivlen komme konfliktretten til gode, så at sige – og siger: O.k., vi er i tvivl om, hvad rækkevidden er, hvilken betydning det her har for Lissabontraktaten, og derfor venter vi med at implementere, ratificere Lissabontraktaten, til efter at vi ikke længere er i tvivl, til efter at en eksperigruppe har udtalt sig. Det ville da altså for almindeligt begavede mennesker være den rigtige måde at køre det på.

Kl. 14:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:29

Kim Mortensen (S):

Nu findes der jo rigtig mange almindeligt begavede mennesker, måske ikke helt på samme niveau som Dansk Folkepartis ordfører, men alligevel er der jo stærke kræfter i den danske fagbevægelse og hos arbejdsmarkedets parter generelt – alle dem, som man trods Dansk Folkepartis ordførers mindre agtelse trods alt kan sige